

urimeligt – i hvert fald kommer og giver et tilsagn om, at når de ikke vil være med til den løsning, vi peger på, så i hvert fald vil være med til i udvalget at diskutere, hvordan dette bureaukratiske element kommer ud af loven. Hvis vi kan komme så langt, så er vi da nået et skridt i dag.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Nu brugte hr. Keld Albrechtsen ordene overordentlig bureaukratisk indtil flere gange. Hr. Keld Albrechtsen fulgte det op med at sige, at regeringspartierne, ordførerne, havde erkendt denne bureaukratiske definition, som hr. Keld Albrechtsen har udlagt det som. Det var ikke det, jeg sagde i min ordførertale. Jeg vil godt gøre hr. Keld Albrechtsen opmærksom på, hvad jeg sagde. Jeg sagde: Jeg vil godt medgive forslagsstillerne, at § 12, stk. 4, umiddelbart kan virke bureaukratisk, men det kan ikke få os... osv.

Og når det ikke kan få os til at ændre opfattelse af de ting, er det rent faktisk, fordi vi har den opfattelse, at det er meget fornuftigt. Uanset at der kan være tale om en lille vinkel af bureaukrati, er det fornuftigt, at vælgererklæringen returneres til vælgeren.

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Jeg er jo ret snild, og jeg så lige, at ministeren har bedt om ordet. Derfor tænkte jeg, da hr. Poul Erik Dyrland nævnte, at også før ændringen i 1989 forlangte man personnumre på dem, der var med som stillere til et nyt parti, at så vil jeg godt spørge ministeren, om hun kan svare på, om det er korrekt, at man skulle det før 1989, for så kunne vi få det afklaret med det samme.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Hr. Keld Albrechtsen blev ved med at se ned på mig, da han nævnte, at alle i virkeligheden hele vejen rundt havde erkendt, at det her var meget bureaukratisk, og at vi dermed mente, at den del af loven var problematisk. Jeg kan i hvert fald ikke på regeringens vegne tage det udsagn til indtægt. Når jeg ikke kan det, er det, fordi det jo netop fremgik af min tale, at vi synes, det er fornuftigt, at det at anmelde et nyt parti er noget, der er forpligtende. Vi kan sige, at her er der tale om et dobbelttjek. Det dobbelttjek tager selvfølgelig mere tid og er mere omfattende, end hvis det bare er et spørgsmål om, at man skriver

sig på en liste og nichts weiter. Det er ikke et unødigt bureaukrati. Det er alene et spørgsmål om, at vi faktisk tager demokratiet så alvorligt, at vi gerne vil have, at det ikke blot er den intuitive lyst til at skrive under, når man nu får en liste forelagt, men at man også rent faktisk foretager den selvstændige handling, det er at skulle sende blanketten videre, sådan som der blev lavet regler for det i 1989. Det er ikke et unødigt demokrati, man skal lægge bag sig.

Vi mener, at det er fornuftigt, så derfor vil jeg blot til den indtrængende henvendelse eller i hvert fald blikføring, der skete fra hr. Keld Albrechtsen til mig, sige, at det har ikke gjort særlig stort indtryk på mig.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu lagde jeg godt mærke til, at ministeren i sit oprindelige indlæg brugte den meget beskedne formulering, at denne regel i § 12, stk. 4, ville gøre det hele en lille smule mere besværligt. Men det var heller ikke ministeren, jeg henviste til, da jeg talte om, at alle havde erkendt, at det var bureaukratisk, selv om jeg ganske vist så ned på ministeren. Det var et forsøg på at få den erkendelse til også at trænge ind hos ministeren.

Men det var partierne, der havde erkendt, at det var bureaukratisk. Og det er jo ærgerligt nok, hvis erkendelsen så ikke kan nå ind i regeringen.

Det, jeg spurgte ministeren om, var, om man så ikke, når man åbenbart ikke er til sinds at opgive denne bureaukratiske ordning, i hvert fald kunne overveje andre midler til at løse problemet, f.eks. at ophæve den regel, som efter et år sletter gyldigheden af vælgererklæringerne. Den 1-års-regel har jo i praksis betydet, at nogle partier, som måske har en tilstrækkelig opbakning til at kunne klare den her regel, altså ikke kan nå det på et år, fordi det er overordentlig tidrøvende og overordentlig bureaukratisk.

Det kan tage meget lang tid for en vælgererklæring at nå fra den ene ende af systemet til den anden, således som det kører nu. Der ville det da være rimeligt – hvis man fastholder det bureaukratiske element – at man så i det mindste sagde, at der skal være tid til, at folk kan få kæmpet sig igennem dette bureaukrati. Det måtte dog i det mindste være en rimelig mulighed at give folk, at de så fik i hvert fald tid til at komme igennem med projektet. Selv om man ikke vil fjerne det urimelige i ordningen, kunne man dog løse det således, at de partier, som fak-